

Muhsin Karahalil

- Őirler -

Yayın Tarihi:

18.03.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Muhsin Karahalil

İstanbul gaziosmanpaşa doğup Arnavutköy'de ayazma ilköğretim okulu ve ortaokulunu bitirip Hadımköy İbrahim Özyayın 12 sınıf öğrencisi olarak hayatıma devam ediyorum.

Adam Olmalı

yalan ile çevrili odamdayım
Aynalarla çevrili bir oda
Nereye baksam yalanı görüyorum
her şeye Körü körüne inanıyorum
her şeye okadar iyi bakıyorum ki
Kötüyle iyiyi ayırt edemez oldum

Kendime yalan söylemek istemiyorum
alışılagelmiş bir olay oldu artık yalanlar
Artık gerçekleri istiyorum
Artık bende Güzel günleri istiyorum
Artık bende sevebileceğim insanı istiyorum

Kendi Kendimle konuştum bazen küçük odamda
Hayata Karşı dimdik duramadıysam
Hayata karşı Yenildiysem yalnızım yapayalnız.
Çıkar diye bir kelime vardır yenildiysen yalnız olursun
Kazandıysan Başarılı olursun
etrafında çıkar için dolaşan insanlarda olucaktır.
Her şey Kazanmak ve kaybetmekten ibarettir
Öyle bir arkadaşın olmalı ki ölümünde tabutunu taşıyacak adam olmalıdır.

Muhsin Karahalil

Cennettesin Biliyorum

Gözlerim doldu
elimde bir gül vardı
seni bekliyordu
kalbimden çıktığında ellerim bomboş kaldı
Gitme dedim gittin bir daha gelmedin

aşkı bir tanem dedim
ben seviyorum seni dedim
sevmek boş olsaydı
herkes bırakırdı sevmeyi

gittiğinden beri sevemiyorum kimseyi
sadece ağlamayı biliyorum
sevgiyi yakalamak elimdeydi
fakat ellerimden kaçtın gittin

sarhoş oldum bu dünya da
kimse sevmedi senin gibi beni
ellerimden kaydın gittin
yokluğunda divane oldum
ellerim bomboş kaldı

gözlerim doldu.
gitme dedim gittin
o günü unutmayacağım
seni unutmayacağım
cennettesin biliyorum
sende bunu bil istiyorum
ben ölümüne seni seveceğim

Muhsin Karahalil

En güzel glen kadınımsın

en güzel yazılmış Őiirimsin
en güzel glen kadınımsın
ahir hayatımın en gzelisin
yazılmış Őiirimsin

dünyamı renklendiren
hayata anlam kat-anımsın
sonsuzluęu yaŐayamasak'da
bir ömrü bir yap-anımsın

Muhsin Karahalil

Gün biterken söyle bana

dünya güzel,dünyam özel
batsın bu dünya
yansın bu dünya
dumanı üstünde tütüyor aşkımın

içimde kaldın kalbimi acıtıyorsun
içime düştü ayrılık ateşin
olmuyor bitmiyor aşkımın sonu
üstüne bir çizgi çekemiyorum

dumanı üstünde tütüyor aşkımın
soran olursa ben onu seviyorum
gün biterken söyle bana
seni seviyorum

Muhsin Karahalil

Hayat Doğruysa,ben yanlışım

Günlerce saçmalamak istiyorum
Bağırarak,çağırarak sövmek istiyorum
Bunları Yapmak istiyorum
Ama sadece kendimi kandırıyorum

Neymiş efendim insanlar kolay bağlanırmış
Kolay üzülmüş
Kolay bir şekilde ölmüş
Çok saçma bulduğum doğru

Ne zaman Doğrular,doğru olsa
Yanlışlarım her zaman Göze batar
Doğrularım unutulur gider
Sözlerimi Saçma bulduğum doğru

Söylüyorum Hayat doğruysa
Ben yanlışım
Hayat yanlışsa
Ben doğrudum.

Muhsin Karahalil

Her defa Bir daha

aşkımanın acısı kalbime dayanıyor
gel artık acımı söndür de git
aşkımanın yarısı senin olsun da git

sevecek miyim dünyayı bilmiyorum
sevecek miyim güzel günleri bilmiyorum
aşkımanın yarısı kapanmıyor

duramam burada giderim aydınlığa
Cennette seveceğim seni bir daha
Gömdüm Kalbime seni bir daha
aşkımanın yarısı kapanmıyor

söyledim sana olan sözlerimi her defa
söylüyorum tekrar bir daha
seni seviyorum her defa

Muhsin Karahalil

Her zaman Sildiler Beni

Dünyaya ilk gözümü açtığımda ağlıyordum.
Şimdi arkamdan gelen kalleşce sözlere boyun eğiyorum
İlk yürüdüğüm günü hatırlıyorum
Yere o kadar sağlam basmışım ki
Kendime o kadar güvenmişim ki
Kimsenin beni bir daha boyun eğdiremeyeceğini düşünmüştüm.

Bir ağaç misali
köklerimi yaymak,sımsıkı toprağa bağlanmak istedim
Yaşamak istedim.
Yaşayarak ölmek istemedim.

Güneş doğdu,Ay doğdu
Fakat ben bu hayata bir türlü doğamadım
Bir güneş gibi ışığımı yayamadım
Hep bir ay oldum,Hep bir karanlık

Bu kadar zor olduğunu Bilseydim
Bu kadar yalan olduğunu bilseydim
Dünya ya ne gelmek isterdim
Ne de bu sahte yüzlü kişileri görmek isterdim

Ben bir heceydim
Ben bir kelimeydim
Ben cümle kurduğumda
Her zaman Sildiler beni satır aralarında.!

Muhsin Karahalil

Kısacası Ben seni seviyorum

Puslu havayı
Rüzgarlı havayı
yağmurlu havayı
Seninle soluduğum havayı seviyorum

Martıların uçuşmasını
Dalgaların yamaçları dövmesini
Bulutların güneşi selamlamasını
Rüzgarın sesini taşımasını seviyorum

Gece nin Karanlığını
Yağmur damlalarının toprağa dokunmasını
Toprağın o denle güzel kokmasını
Zamanın Akıp Huzur getirmesini
Kısacası Ben seni seviyorum

Muhsin Karahalil

Olmuyor yüreğim

Gökyüzüne bakıyorum Her gün
Gökyüzünde Yıldız Olmayı Hayal Ediyorum
Bir Gün sevmeyi,Sevmeyi Hayal ediyorum
Bir Gün Mutlu Olmayı Hayal Ediyorum

Sen Hiç Gökyüzünde Kendini Aradın mı
Hayallerinden Vazgeçtin mi Hiç
Güne Bakarken Günün Sonunu Hiç Tahmin Ettin mi
Ben Ettim Biliyor musun Hem De Her gün Ettim

Sen Hiç Yazılmış Bir şiiri Sildin mi
Sen Hiç Ağlayan Göz yaşını Sildin mi
Ben Her gün Siliyorum
Yüreğimden Akan Acınası Yarayı Her gün Siliyorum

Bir gün Hayal Ediyorum
ikinci Gün İse elvada diyorum
Niye mi Böyle Yapıyorum
Çünkü Kendimi Sevmiyorum,Çünkü Kalbim Acıyor.Hemde Çok

Hayallerimi Asmak İstedim
Hayallerimi Susturmak İstedim
Gökyüzüne Çıkmayı İstedim
İmkansızı Başarmak İstedim

Ama Biliyor musun Kalbim
Her gün Ağlıyorum
Biliyor musun Kalbim
Her gün Onu seviyorum ve düşünüyorum.

Muhsin Karahalil

Onu yaratan biziz

İnsanlar ne garip varlık
Yapılan İyilik unutulur
Ama yapılan kötülük unutulmaz
Bir ateş misali Etrafı kaplar ve buna intikam der

Savaş ve barış
Bir arada Uyumlu olsalar Bile
Biri kötü
Biri ise iyi

Dostluk denildiğinde iyilik
Düşman denildiğinde Kötülük
Hiç söylenildimi kötülük ve iyilik kardeş
Bu kardeşlerin sorumlusu da biziz
Onu yaratan da biziz.

Muhsin Karahalil

Oysaki ne güzel sevmiştim

Gönül yarası geçer
Gelir geçer
Seversin birini sonra arkasına bile bakmadan gider
Ağlarsın Geçer

Ne geçti o yara
Nede izi silindi
o denli canımın yanması
yanında hediye kaldı bana

dikiş izi gibi kaldı
geçmedi.
söylediler sevmek kolay değil diye
bilmiyorlardı ki tek taraflı aşk can yakardı

ben sevmedim
ben sevemedim
ben sevmeyi bilmiyordum
oysaki ne güzel sevmiştim

sadece biraz ağlamak istiyorum
sadece biraz ölmek
çok şey istiyorum
ama sevmeyi bilmiyorum

Muhsin Karahalil

Ruhum Öldü Sevgim Hala Yaşıyor

günler aylara dolandıkça
vakit geçiyor
sevilmek aşık olmak isteyince
vakit geçiyor
özlenilmek,hissedilmek isteyince
vakit geçiyor

uzaklardan görüyorum seni
yaklaşamıyorum yanına doğru
yakınımda hissediyorum seni
şarkıları biriktiriyorum her gece
şiiirlerimi yazıyorum bin bir gece

bir masal görüyorum
seninle ben varım baş rolünde
bir gelecek görüyorum
içinde sen ve ben varız

bir köprü görüyorum
o köprünün ortasında senle beni görüyorum
İşte o köprü bizim geleceğimiz

ellerini ellerimde hissettiğimde
sanki bir büyü etkisinde kaldım
gözlerinin içine baktığımda
Sen evreninde kayboldum

Dudaklarımızın birleşmesini istedim
Tam dudaklarımız birleşirken Rüyadan uyandım
Gözlerimden bir damla gözyaşı aktı.

Hayal edemiyorum artık seninle geçirdiğimiz vakitleri
Ölümünden Sonra Delicesine Seni Özlüyorum
Her gün Kendimden Nefret Ediyorum
Sen Öldükten sonra hayata dair her şeyim yok oldu.
seninle birlikte benim ruhumda öldü
fakat sevgim her zaman yaşayacak.

Muhsin Karahalil

Şiir

Beni Şiir yazdıran bir kadın değildi
Bir melek sureti değildi
Şeytan hiç değildi
Beni şiir yazdıran hayatımdı

Sözlerimi hiç Esirgemedem Savurdum
Satırlarımı Sözlerimle Boyardım
kalemimle Çizerdim kelimelerimi
Yapıştırdım arkasından gelen sözümü

Saçma gelen her şeyi severdim
Güzel gelen,hoş olanı sevemezdim
Saçma gelen bir bütünlük kattı
Güzel Gelen sadece görüntü ve hoşluk kattı

Bu yüzden şair olmak istedim
satırlarla konuşmak,eğlenmek istedim
kelimelerimle dans etmek,şarkı söylemek istedim
Hayatı böyle yaşamak istedim

sadece böyle yaşamak
beni olduğum gibi gösterdi
sahte insan suretimi göstermedi
sahte yüzümü göstermedi
şiir yazmak doğru olanı gösterdi.

Muhsin Karahalil

Unutmak Sevmekten daha zor

Dumanlı bir gecenin akşamında
Sen sandım herşeyi
Yağmurun ağlamasına karşılık
Bende ağladım

Saydım Bütün ayları
Bütün günleri
ve sensiz gecen bütün geceleri Saydım Durdum

Ağlamaklı olduğum Her gece yarısında
Gözlerimden akan bir yağmur damlası misali göz yaşarımla yüzleştim
Yüzleştikçe Ağladım.
Geçmişe Sövmek Bir limandı
Ama Acınası Bir Bahaneydi bu liman
Dün gibi hatırlarım Sana tutulduğumu
Seni sevdiğim her dakikayı hatırlarım

Bilirmisin bilmem Unutulmaya Yüz Tutmuş Herşeyi gömdüm kalbime
Her anı Bir bir Biriktirdim
Kalbimin içine seni gömdüm
Gömdüm ki Seni Unutamayayım

Her gece kendime yalan söyledim
Her gece ve her an kendimle yüzleştim
yüzleştim ki Bir daha aşk nedir bilmeyeyim
Her gece vakti yıldızlarla konuşup senden haber bekledim
Bekledim ki Bir umudum Olsun istedim.

umut nedir bilmem
sevmek nedir bilmem
sadece bir kelimeyi bilirim
oda unutmamak nedir bilirim
bilirim ki unutmak sevmekten çok daha zor.

Muhsin Karahalil

Vatan sađolsun

Kahramanlar,kahramanı Türk
Kahramanı Olan Türk annesi
Bir kahraman verdin bu vatana
Bir Kahraman Doğurdun bu vatana
Yurda Can veren bir kahraman verdin bu vatana

Kader yazıldı
Sen şehit anası oldun
Kahramanın Peygamber komşusu oldu
Ne mübarek İnsansın ki Yurda can Veren kahramanın oldu
Sen kahraman anası oldun

Kahramanın şehit oldu anam
şehit oldu aziz vatanına
üzülme diyemiyorum,ađlama diyemiyorum
Bir kahraman Kolay yetiştirilmez diyemiyorum
Anam aziz anam

Kahramanını Uđurlarken dimdik
Başı Eğilmemiş,Kahraman Türk annesi
Ođlunu,canını,bir tanesini Uđurlarken Gönlünden Çıkan İki kelime
vatan sađ olsun

Muhsin Karahalil

Yaşam Dolu Ölü Çocukluğum

Susturulmuş Bir geceydi
Her zerresi Susturulmuş
Ay Sanki Son Gösterisine Hazırlanıyordu
Bütün Işıklar Çevresinde Toplanmış
bu gösteriyi bekliyordu

Ben ise zerre hayattan zevk almayan
Bıkmış,usanmış hayatı sevmeyen
Hayata karşı savaş açmış
Ölü bir adamdım sanki

O gece Her zerresi Hissedebileceğiniz Bir geceydi
Unutulmaz Denilen O an geldi
Bir ışık Süzmesi Doğdu mezarlığın içine
Sanki Bir hayaldi

Adım attıkça Notalar Oluştu
Her adım Bir ritimdi
Her dokunuş bir gösteriydi
sanki bir müzikal gösteriydi

Işık Çok Parlak ve Çok sade
Yaklaştığımda İliklerime Kadar Hissettim Acıyı bir anda
o anda kanımın bedenimden çekildiğini hissettim
mezarlığın içinde bir çocuk vardı
Her yere neşe saçan bir çocuk
Mezarlığın İçinde Bulunan çocuk Benim Çocukluğumdu.

Muhsin Karahalil